

၁။ ဘဏ္ဍာရန်ပုံငွေ အကန့်အသတ်

စည်ပင်သာယာရေးအဖွဲ့အစည်းတွေဟာ မိမိတို့ ကိုယ်တိုင်ကောက်ခံရရှိတဲ့ ဘဏ္ဍာရန်ပုံငွေကိုသာ အဓိကအားထား၊ သုံးစွဲ၊ ရပ်တည်ရတဲ့ ဒေသန္တရအဖွဲ့အစည်းတွေ ဖြစ်တယ်ဆိုတာ အခန်း (၁) မှာလည်း ဖော်ပြခဲ့ပြီးဖြစ်ပါတယ်။ ဒီစည်ပင်အဖွဲ့တွေဟာ နေပြည်တော်မှာ ရုံးစိုက်တဲ့ ပြည်ထောင်စုအစိုးရထံက အထောက်အပံ့တစ်စုံတစ်ရာမျှ မရပါဘူး။ မိမိတို့ တိုင်းဒေသကြီးနဲ့ ပြည်နယ်အစိုးရထံကနေ ထောက်ပံ့ငွေ၊ စက်ပစ္စည်း၊ ယာဉ်ယန္တရားစသဖြင့် ခွဲတမ်းကျရရှိတတ်ပေမယ့် အဓိကအားပြုရတာကတော့ မိမိတို့ ကိုယ်ပိုင်ကောက်ခံရရှိတဲ့ အခွန်၊ အခ၊ ဘဏ္ဍာရန်ပုံငွေပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

စည်ပင်အဖွဲ့တွေက တာဝန်ယူ၊ ဆောင်ရွက်နေတဲ့ အချို့သော ဝန်ဆောင်မှုလုပ်ငန်းတွေ (ဥပမာ၊ အမှိုက်နှင့် အညစ်အကြေးသိမ်းဆည်းခြင်း၊ လမ်းမီးထွန်းညှိထွန်း) ဟာ ကုန်ကျစရိတ်နဲ့ ပြန်လည်ရရှိငွေ (အခွန်အခ) မကုန်တာမျိုးတွေ ရှိပါတယ်။ ဆိုလိုတာက ဥပဒေမှာတော့ အသုံးစရိတ်နဲ့ ဝင်ငွေမျှတရမယ်ဆိုပေမယ့် စည်ပင်က အချို့သောဝန်ဆောင်မှုလုပ်ငန်းတွေကို အရှုံးခံပြီး ဆောင်ရွက်နေရတာပါ။ စည်ပင်ကနေ အခွန်အခကောက်ခံရတဲ့ အလုပ်ဆိုတာကလည်း လွယ်လှတာမဟုတ်ပါဘူး။ မည်သူမဆို ကိုယ့်အိတ်ထဲက ပိုက်ဆံကို သူများ မပေးချင်ပါဘူး။ နောက်ပြီး မြန်မာနိုင်ငံမှာက အများပြည်သူအကြားမှာ အခွန်စနစ်နဲ့ အခွန်ထမ်းဆောင်တဲ့ အလေ့အထကို အခုမှ ပြန်လည်မိတ်ဆက်၊ ပျိုးထောင်၊ အစပြုနေရချိန်မဟုတ်လား။

စည်ပင်အဖွဲ့တွေကို ဥပဒေအရ လုပ်ပိုင်ခွင့်အပ်နှင်းထားတဲ့ တာဝန်၊ ဝတ္တရားတွေက များပြားကျယ်ပြန့်လှပြီး ဒီတာဝန်ဝတ္တရားတွေကို ကျေပွန်အောင်ထမ်းဆောင်ဖို့ လိုအပ်တဲ့ ငွေကြေးအင်အားမှာတော့ အကန့်အသတ်၊ အခက်အခဲရှိကြပါတယ်။ အများအားဖြင့် ဘဏ္ဍာရန်ပုံငွေ မလုံလောက်ကြပါဘူး။ ဒါ့ကြောင့် ဥပဒေအရ လုပ်ပိုင်ခွင့်နဲ့ တာဝန်ရှိတယ်ဆိုပေမယ့် အချို့သော လုပ်ငန်းတွေကို လက်တွေ့မှာ လုပ်ချင်ပေမယ့် မလုပ်သာ၊ မလုပ်နိုင်တဲ့ အနေအထားတွေ အများကြီး ရှိနေပါတယ်။